بررسی تاثیر بازدارنده N متیل تیواوره بر خوردگی فولاد X52 در هیدروکلریک اسید

یک مولار

فریده داودی، ایمان دانایی* دانشگاه صنعت نفت، دانشکده نفت آبادان

تاريخ تصحيح: ٩٥/١٢/٢٩

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۱/۱۴

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۱/۱۶

چکیدہ

توانایی بازدارندگی N-متیل تیواوره در برابر خوردگی فولاد X52 در یک مولار اسید هیدروکلریک توسط پلاریزاسیون پتانسیودینامیک و میکروسکوپ الکترونی روبشی بررسی شد. مطالعات پلاریزاسیون نشان داد که N-متیل تیواوره هر دو واکنش کاتدیک و آندی را از طریق جذب و مسدود کردن مکانهای خوردگی فعال به تاخیر می/ندازد. جذب N-متیل تیواوره، ایزوترم جذب لانگمویر را نشان داد. پارامترهای ترمودینامیکی و سینتیکی نظیر، آنتالپی، انرژی فعال سازی (اکتیواسیون) و آنتروپی محاسبه شد. انرژی آزاد گیبس نشان داد که فرآیند جذب خود به خودی است. میکروسکوپ الکترونی روبشی برای مطالعه سطح فولاد مورد استفاده قرار گرفت. مطالعات سطحی نشان داد که سطح نمونه در حضور N-متیل تیواوره در مقایسه با محلول بدون بازدارنده، یکنواخت تر و با زیری کهتر بهنظر میرسد.

کلمات کلیدی: جذب لانگمویر؛ N-متیل تیواوره ؛ میکروسکوپ الکترونی روبشی ؛ بازدارنده خوردگی.

۱- مقدمه

خوردگی یک فرآیند الکتروشیمیایی است که توسط آن ساختارهای فلزی به تدریج از طریق انحلال آندی [۱] نابود می شود. فلزات و آلیاژها کاربردهای متعددی در صنعت دارند و می توانند در محیطهای مختلف در برابر خوردگی نقش داشته باشند. در این میان، فولاد نرم بسیار به خوردگی حساس است. محلولهای اسیدی به طور گسترده برای مقاصد مختلف در بسیاری از فرآیندهای صنعتی مانند اسیدشویی، مواد پاک کننده رسوب اسیدی و اسیدکاری روغن، و غیره استفاده می شود [۲]. اسید هیدروکلریک یک اسید معدنی قوی است که در بسیاری از فرآیندهای صنعتی استفاده می شود.

^{*} **.نویسنده مسئوول:** دانشیار، عضو هیات علمی دانشگاه صنعت نفت / دانشکده نفت آبادان

danaee@put.ac.ir

روش های مختلفی برای حفاظت در برابر خوردگی وجود دارد. یکی از روشهای شناخته شده استفاده از بازدارندهها [۳] است. بازدارندهها فرآیندهای خوردگی را با افزایش رفتار پلاریزاسیون کاتدی یا آندی، کاهش حرکت و یا نفوذ یونها به سطح فلز و افزایش مقاومت الکتریکی سطح فلزی، کاهش میدهد [۴]. در میان بازدارندههای خوردگی جایگزین، ثابت شده است که محصولات معدنی حاوی یک یا چند عامل قطبی در به حداقل رساندن اثر خوردگی [۵] بسیار کارآمد میباشند. بازدارندههای موثر انتظار میرود که در طیف گستردهای از شرایط عمل کنند؛ از اینرو، باید توجه ویژهای به انتخاب بازدارنده برای چنین کاربردهای عملی داشت. ترکیبات آلی حاوی پیوندهای متعدد و یا دارندگان هترواتم ها با چگالی الکترونی بالا مانند گوگرد، فسفر، اکسیژن، نیتروژن که به عنوان مراکز جذب در نظر گرفته میشود، بهعنوان بازدارنده های خوردگی [۶۸] موثر هستند. ساختارهای مولکولی شامل گوگرد و نیتروژن در مقایسه با آنهایی که تنها حاوی یکی از این اتمهاست بازدارندگی بیش تری

آمینها^۱ با توجه به گروههای عاملی که حاوی یک اتم نیتروژن اولیه با یک جفت غیر پیوندی است، بهطور گسترده بهعنوان بازدارندههای خوردگی [۹] استفاده میشوند. آهن و فولاد بهدلیل حفاظت شده بودن با بازدارندههای خوردگی بر پایه آمین، در محیطهای اسیدی مناسب هستند. بهطور کلی آمینها با چگالی الکترون بالاتر در اتم نیتروژن خود، با شدت بیشتری به سطوح فلزی می چسبند و بازدارندههای خوردگی موثرتری هستند [۱۰]. آمین آلیفاتیک^۲، آمینهای آروماتیک^۲ و ترکیبات هتروسیکلیک^۴ بهطور گسترده بهعنوان بازدارندههای خوردگی [۱۱] بررسی شدهاند. درصد الکترون آزاد در اتم نیتروژن آمینهای آلیفاتیک و چرخه ای ثانویه، خواص بازدارندههای خوردگی [۱۱] بررسی شدهاند. درصد الکترون آزاد در اتم نیتروژن آمینهای مولکول، شامل یک اتم گوگرد و دو اتم نیتروژن باشد، تیواوره و مشتقات آن بازدارندههای خوردگی بالقوه [۲۱–۱۴] هستند. رفتار خوردگی فولاد نرم و اثر بازدارندگی ۸-متیل تیواوره و مشتقات آن بازدارندههای خوردگی بالقوه [۲۱–۱۴] هستند. مخور غلظتهای مختلف این ترکیب در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است. پارامترهای محلولی مخلی انرژی آزاد گیبس، آنتروپی و آنتالپی از دادههای تجربی تعیین شده است. مورفولوژی سطح فولاد در محلولهای اسیدی با و بدون بازدارنده، با استفاده از میگروسکوپ الکترونی روبشی انجام شد. ۲۰ میل تیواوره با توجه به قیمت نسبتا پایین و وزن سبک، بهره وری قابل قبولی دارد.

¹ Amines

- ² Aliphatic amine
- ³ Aromatic amine

⁴ heterocyclic

۲- مواد و روش ها

مواد شیمیایی مورد استفاده در این کار از Merck (آلمان) تهیه شد. ساختار N –متیل تیواوره در شکل ۱ نشان داده شده است. الکترود کاری از جنس فولاد API X52 با ترکیب شیمیایی (درصد وزنی): کربن ۲۲/۰، سیلسسیوم ۲۵/۵، منگنز ۱/۱، فسفر ۲۰/۰۲۵ کوگرد ۲۰۱۵ و آهن (باقیمانده) و با ابعاد mm + 4.3 mm بود. با رزین پلی استر ایزوله شده بود. سطح در معرض محلول الکترود کاری ² Nor بود. با یک سیم مسی پوشش داده شده هدایت الکتریکی برقرار شد. نمونه به صورت مکانیکی با استفاده از کاغذهای سنباده با شمارههای ۲۲۰، ۲۰۰، ۲۰۰، ۲۰۰ و ۲۰۰۰ زیر آب سنباده کاری و سپس با استون و آب مقطر سه گانه شسته و در نهایت خشک شد. محلولهای اسیدی یک مولار اسید هیدروکلریک توسط رقیق کردن استون و آب مقطر سه گانه شسته و در نهایت خشک شد. محلولهای اسیدی یک مولار اسید هیدروکلریک توسط رقیق کردن مولار مورد استفاده قرار گرفت.

شكل ۱- ساختارهاي شيميايي N-متيل تيواوره.

مطالعات پلاریزاسیون تافلی^۱ با استفاده از دستگاه پتانسیواستات^۲ / گالوانواستات^۳ ایک ورق پلاتین و یک الکترود کالومل اشباع^۵(SCE) بهترتیب گیری الکتروشیمیایی^۴ در یک سل سه الکترودی خوردگی با یک ورق پلاتین و یک الکترود کالومل اشباع^۵(SCE) بهترتیب بهعنوان الکترود کمکی و مرجع انجام شد. اندازه گیری پلاریزاسیون با تغییر پتانسیل از ۲۰۶۵– به ۲۰۰۳– ولت با نرخ رفت و برگشت^۹ ۱۰۰۰۰ ولت بر ثانیه ثبت شد. همه پتانسیلها برحسب SCE بهدست آمد. قبل از هر آزمایش، سلول سه الکترود به یک حالت پایدار در پتانسیل مدار باز برای مدت ۲۰ تا ۲۵ دقیقه رسید. چگالی جریان خوردگی (*i_{corr}*) با استفاده از نموددارهای تافلی طبق روش برونیابی^۷ محاسبه شد.

¹ tafel

- ² potentiostat
- ³ galvanostat
- ⁴ Electrochemical measurements
- ⁵ Saturated calomel electrode
- ⁶ Sweep rate
- ⁷ extrapolation

برای مورفولوژی سطح، نمونههای فولادی در محلول یک مولار اسید هیدروکلریک در حالت بدون بازدارنده و در حضور مولکول بازدارنده در دمای اتاق برای ۱۲ ساعت به طور جداگانه قرار داده شد. سپس سطح نمونهها توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی مدل TESCAN ، VEGA مورد بررسی قرار گرفت.

۳- نتايج و بحث

۳-۱- بررسی پلاریزاسیون پتانسیودینامیک

منحنی های پلاریزاسیون پتانسیودینامیک برای فولاد در محلول یک مولار اسید هیدروکلریک، بدون و با غلظتهای مختلف N-متیل تیواوره (NMT) در $^{\circ}$ ۲۵ در شکل ۲ و پارامترهای الکتروشیمیایی خوردگی، شیب آندی و کاتدی تافل (β_a و β_a)، پتانسیل خوردگی (*NMT)*)، درجه پوشش سطح (θ) و راندمان بازدارندگی (*Ecorr*)، مقاومت پلاریزاسیون R_p ، چگالی جریان خوردگی (*Icorr*)، درجه پوشش سطح (θ) و راندمان بازدارندگی (*Ker*))، مقاومت پلاریزاسیون از منحنی مواد در محاول ۲ نشان داده شده است. راندمان بازدارندگی و درجه پوشش سطح (10) با استفاده از معادلات زیر محاسبه شده است:

$$\theta = 1 - \frac{I_{corr}}{I_{corr}} \tag{1}$$

 $IE\% = \theta \times 100 \tag{7}$

که در آن *I*corr و *I*corr چگالیهای جریان خوردگی در محلول بدون بازدارنده و در حضور بازدارنده است. میتوان از شکل ۲ مشاهده کرد که، هر دو واکنش کاتدیک تکامل گاز هیدروژن و آندی انحلال فلز آهن پس از افزودن NMT به محلول اسیدی مهار شده است. مهار هر دو واکنش کاتدی و آندی با افزایش غلظت NMT مورد انتظار است. این نتیجه نشان میدهد که افزودن بازدارنده واکنش آزاد سازی گاز هیدروژن را به تاخیر میاندازد و انحلال آندی نیز کاهش مییابد [۱۶]. علاوه بر این، افزایش در غلظت بازدارنده منجر به کاهش جریان خوردگی و افزایش در بهره وری بازدارندگی میشود.

متیل تیواوره در ^C ۵۵۲.							
IE%	θ	R_p	$-\beta_c$	β_a	$-I_{corr}$	$-E_{corr}$	غلظت/ M
		1	/	/	1	1	
		$\Omega~cm^{-2}$	V dec^{-1}	V dec^{-1}	$\mu A \ cm^{-2}$	mV	
-	-	۱۵۸/۴	• / • Y	• / • Y	۹۵/۹۱	۵۰۷	بدون بازدارنده
٢٢	•/٢٢	۱۵۸/۶	•/•۶	•/• ۵	V\$/88	۵۱۵	3.0×10^{-5}
78	•/٢۶	۱۹٧/۵	• / • Y	•/•۶	٧١/•۴	۵۱۰	$5.0 imes 10^{-5}$
42	•/47	۲۹۴/V	• / • A	• / • Y	۵۵/۲۱	498	7.0×10^{-5}
44	•/44	۳۰۲/۵	•/1	•/•۶	57/22	444	$1.0 imes 10^{-4}$
۵١	۰/۵۱	3469/3	•/1	•/•۶	46/81	۴۸۵	3.0×10^{-4}
۵۹	۰/۵۹	410/4	• / 1	•/•۶	٣٩/٢	490	$5.0 imes 10^{-4}$
۶۲	•/87	362.14	• / • A	•/•۵	٣۶/٧٩	۵۰۲	1.0×10^{-3}

جدول ۱- پارامترهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیک برای خوردگی فولاد در محلول HCl یک مولار در حضور و عدم حضور غلظتهای مختلف N-

هیچ تمایل قطعی در تغییر E_{corr} در حضور غلظتهای مختلف NMT وجود ندارد، بنابراین، میتوان آنرا بهعنوان یک بازدارنده

از نوع مخلوط [۱۷] در نظر گرفت. مقاومت پلاریزاسیون (R_p) با استفاده از معادله استرن-گری^۱ محاسبه شد [۱۸]:

$$R_p = \frac{\beta_a \beta_c}{2.303 \ (\beta_a + \beta_c)} \times \frac{1}{I_{corr}}$$

همانطور که دیده میشود، افزایش مقاومت پلاریزاسیون در حضور NMT، نشان میدهد که بازدارنده مکانهای فعال را مسدود می کند و خوردگی را با استفاده از جذب بر روی سطح مهار می کند [۱۹].

۳-۲- اثر دما

(٣)

اثر دما بر واکنش اسید- فلز مهار شده بسیار پیچیده است، چرا که بسیاری از تغییرات بر سطح فلز نظیر دفع بازدارنده و اچ^۲ سريع رخ ميدهد و بازدارنده به خودي خود ممكن است تجزيه شود [٢١،٢٠]. تغيير نرخ خوردگي با درجه حرارت در هر دو حالت غیاب و در حضور غلظتهای مختلفNMT در یک مولار اسید سولفوریک در دمای ۴۵ و ۶۵ درجه سانتی گراد مورد بررسی قرار گرفت و پارامترهای الکتروشیمیایی در جداول ۲ و ۳، خلاصه شده است. همان طور که دیده می شود، افزایش در درجه حرارت منجر به چگالی جریان خوردگی بالاتر (I_{corr}) می شود، و بنابراین، I_{corr} وابسته به دماست.

متیل تیواوره در C ^o ۵۴.							
IE%	θ	R_p	$-\beta_c$	β_a	-I _{corr}	$-E_{corr}$	غلظت/ M
		/	1	1	1	1	

حلول HCl یک مولار در حضور و عدم حضور غلظتهای مختلف N-	جدول ۲- پارامترهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیک برای خوردگی فولاد در ه
۴۵°C	

IE%	θ	R_p	$-\beta_c$	β_a	$-I_{corr}$	$-E_{corr}$	غلظت/ M
		$\Omega \ cm^{-2}$	V dec ⁻¹	V dec^{-1}	$\mu A \ cm^{-2}$	mV	
-	-	٣۶/٨	•/•٨	• / \	۵۲۴/۸	۵۰۵	بدون بازدارنده
40	۰/۴۵	۵۶/۵۴	• / • V	•/•٨	۲٨۶/۷	۵۲۹	$3.0 imes 10^{-5}$
۶۷	۰ <i>\</i> ۶۷	٩٢/۵	• / • Y	•/•٨	۱۷۵/۳	۵۳۳	$5.0 imes 10^{-5}$
٧۶	٠/٧۶	125/4	• / • Y	• / • Y	155/5	۵۳۱	$1.0 imes 10^{-4}$
۲۹	٠/٧٩	١٢٩	•/•۶	• / • Y	۱ • ۸/۷	۵۳۹	$5.0 imes 10^{-4}$
٨٢	٠/٨٢	۱۳۶/۵	۰/۰۵	• / • Y	۹۲/۷۵	545	1.0×10^{-3}

¹ Stern-Geary

² etching

	متیل تیواوره در ۶۵°۶						
IE%	θ	R_p	$-\beta_c$	β_a	$-I_{corr}$	$-E_{corr}$	غلظت/ M
		/	/	/	1	/	
		$\Omega \ cm^{-2}$	V dec ⁻¹	V dec ^{−1}	$\mu A \ cm^{-2}$	mV	
-	-	۶/۷	•/•۶	• / • A	۲۲۳۳	576	بدون بازدارنده
11	•/11	٧	• / • Y	•/•۶	١٩٧٧	541	3.0×10^{-5}
18	٠/١۶	λ/۶	•/•٨	• / • Y	١٨٧٣	۵۴۳	$5.0 imes 10^{-5}$
۴۵	۰/۴۵	11/٣	•/• ٩	•/•۵	۱۲۳۳	540	$1.0 imes 10^{-4}$
۶۵	•/۶۵	۱۸/۹	•/•٨	•/•۶	۲۸۸/۹	544	$5.0 imes 10^{-4}$
٧٠	• /Y	٢٢	• / • A	•/•۶	FYD/Y	۵۳۹	1.0×10^{-3}

جدول ۳- پارامترهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیک برای خوردگی فولاد در محلول HCl یک مولار در حضور و عدم حضور غلظتهای مختلف N-

NMT اثرات بازدارندگی در تمام دماها را نشان میدهد. بالاترین راندمان بازدارندگی به ۴۵ درجه سانتی گراد در تمام غلظتها مرتبط است. به طور کلی می توان نتیجه گرفت که، این بازدارنده در غلظت بالاتر و درجه حرارت متوسط ۴۵ درجه، بهره وری بالاتری دارد.

پتانسیل با درجه حرارت رابطه خاص و معینی نشان نمیدهد. معادله آرنیوس نشاندهنده وابستگی چگالی جریان خوردگی به دمای مطلق T است، که در آن λ ثابت، E_a انرژی فعال سازی است و R ثابت جهانی گازها [۲۲] است:

$$I_{corr} = \lambda \exp(-\frac{E_a}{RT}) \tag{(f)}$$

¹ Arrhenius

² chemisorption

³ physisorption

شکل ۳- منحنیهای آرنیوس $\ln I_{corr}$ برای فولاد در HCl یک مولار در غلظتهای مختلف N- متیل تیواوره بدون $\ln I_{corr}$ برای فولاد در HCl یک مولار در غلظتهای مختلف N- متیل تیواوره بدون بردان $10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5}$ بازدارنده، $10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5} \times 10^{-5}$

ور N-متيل تيواوره.	فضور و عدم حض	HCl يک مولار در ح	فولاد در محلول	كتيواسيون انحلال	جدول ۴– پارامترهای ا
--------------------	---------------	-------------------	----------------	------------------	----------------------

$E_a - \Delta H_a = RT$	ΔS_a	ΔH_a	λ	E _a	غلظت/ M
1	/	/	1	/	
kJ mol⁻¹	$J mol^{-1}K^{-1}$	$kJ mol^{-1}$	$A \ cm^{-2}$	$kJ mol^{-1}$	
۲/۶	-) • 9/YA	۶۳/۳۵	3.5×10^{7}	۶۵/۹۹	بدون بازدارنده
۲/۶	-) • ٣/٩٨	۶۵/۸۸	6.5×10^{7}	۶۸/۴۷	3.0×10^{-5}
۲/۶	$-1 \cdot V/\Lambda T$	۶۵/۲	4.1×10^{7}	&A/Ad	5.0×10^{-5}
۲/۶	$-17 \cdot /11$	87/20	9.5×10^{6}	۶۴/۸۵	1.0×10^{-4}
۲/۶	- 1 3 • / 3 1	۵٩/VV	2.7×10^{6}	87/38	5.0×10^{-4}
۲/۶	$-$ 1 V / Δ Y	$\Delta V / \Lambda$	1.1×10^{6}	۶۰/۴۱	1.0×10^{-3}

آنتروپی و آنتالپی فعال سازی ($\Delta H_a, \Delta S_a$) از فرمول جایگزین معادله آرنیوس محاسبه شده است [۲۲]:

$$I_{corr} = \frac{RT}{Nh} \exp(\frac{\Delta S_a}{R}) \exp(-\frac{\Delta H_a}{RT})$$
(Δ)

که در آن h ثابت پلانک^۱ و N عدد آووگادرو است. منحنی $\ln(I_{corr}T^{-1})$ بر حسب T^{-1} در شکل ۴ برای فولاد نرم انحلال یافته در یک مولار اسید سولفوریک و با غلظتهای مختلف NMT نشان داده شده است. خطوط مستقیمی با عرض $\ln(RN^{-1}T^{-1}) + \Delta S_a R^{-1}$ به محمد است. مقادیر مثبت ΔH_a به این معنی است که واکنش انحلال یک فرآیند گرماگیر [۲۲] است. مقادیر بزرگ و منفی آنتروپی ΔS_a نشان دهنده آن است که تبدیل واکنش دهنده ها به ترکیبات حالت گذرا منجر به کاهش بی نظمی می شود و نشان دهنده تجمعی بودن فرآیند و همچنین فرایند جذب بازدارنده است. [۲۳].

¹ Plank

بهمنظور درک مکانیسم بازدارندگی خوردگی، باید رفتار جذب جاذبهای آلی بر روی سطح فولاد شناخته شود. نیروهای جاذبه موجود بین جاذب و جذب شونده میتواند به دلیل نیروهای جاذبه واندروالس^۱ ضعیف و یا به دلیل نیروهای جاذبه پیوند شیمیایی قوی باشد. براساس نوع نیروهای جاذبه، جذب را میتوان به دو نوع طبقه بندی کرد: جذب شیمیایی یا جذب فیزیکی. عوامل بسیاری وجود دارد که بر فرآیند جذب تاثیر میگذارد از جمله شیمی بازدارنده، ماهیت و بار فلز، و نوع الکترولیت [۲۴]. بهره وری مولکولهای آلی به عنوان بازدارنده های خوردگی به طور عمده به توانایی جذب آن ها روی سطح فلز بستگی دارد. فرآیند

جذب شامل جایگزینی مولکول های آب در یک فصل مشترک در معرض خوردگی با توجه به روند زیر است [۲۵]: $Org_{(sol)} + nH_2O_{(ads)} \leftrightarrow Org_{(ads)} + nH_2O_{(sol)}$ (۶)

که در آن n تعداد مولکولهای آب جایگزین شده با مولکولهای آلی و Org_(ads) و Org_{(sol}) مولکولهای آلی جذب شده به ترتیب در سطح فلز و در محلول میباشد. ضروری است که مطمئن شوید ایزوترم جذب میتواند اطلاعات مهمی در رابطه با بر همکنش^۲ بازدارنده و سطح فلز در اختیار ما قرار دهد. اطلاعات تجربی اغلب توسط ایزوترمهای جذب مختلف از جمله لانگمویر، فرامکین^۳ یا تمکین^۴ شرح داده شده است. مقادیر ضریب رگرسیون خطی (R²) تعیین شده از منحنیهای رسم شده برای ایزوترمهای جذب مختلف بررسی و ایزوترم جذب لانگمویر، ۱۹۹۹ یافت شده است [۲۶]. با توجه به این نتایچ، میتوان نتیجه گرفت که بهترین توصیف از رفتار جذب NMT را میتوان با ایزوترم جذب لانگمویر توضیح داد. رابطه ایزوترم لانگمویر توسط

¹ Van der Waals

- ² interaction
- ³ Frumkin
- ⁴ Temkin

(λ)

$$\frac{C}{\theta} = \frac{1}{K_{ads}} + C \tag{Y}$$

که در آن C غلظت بازدارنده، θ درجه پوشش سطح و *K_{ads} ث*ابت تعادل جذب است. نمایش ایزوترم جذب لانگمویر با استفاده از دادههای تجربی در شکل ۵ داده شده است. در ایزوترم جذب لانگمویر فرض می شود که جذب بر روی سطح تنها یک لایه است و مولکولهای آلی تنها یک مکان را اشغال کرده و هیچ فعل و انفعالاتی بین گونههای جذب وجود ندارد [۲۶].

شکل ۵- ایزوترم جذب لانگمویر (C θ^{-1} VS. C) بازدارنده در محلول HCl یک مولار در دماهای مختلف • ℃ ۲۵، ۲۵ و د ون گ ℃ ۶۵

مقدار K_{ads} را میتوان با استفاده از عرض از مبدا خط ایزوترم محاسبه کرد. انرژی آزاد استاندارد جذب بازدارنده (ΔG_{ads}) بر سطح فولاد نرم را میتوان با استفاده از معادله زیر مورد بررسی قرار داد:

$$\Delta G_{ads} = -RT \ln(55.5 \text{ K}_{ads})$$

که در آن R ثابت جهانی گازها، T دمای ترمودینامیکی و مقدار ۵۵/۵ غلظت آب در محلول بر حسب مول بر لیتر است [Δ]. مقادیر K_{ads} و K_{ads} و G_{ads} کر جدول ۵ داده شده است. مقدار بالای ثابت تعادل جذب نشاندهنده توانایی جذب بالای NMT بر روی سطح فولاد است. علامت منفی ΔG_{ads} نشان میدهد که بازدارنده خود به خود بر روی سطح فلز جذب شده است. به طور کلی، مقادیر ΔG_{ads} تا ۲۰- کیلوژول بر مول، تعامل الکترواستاتیکی بین فلز باردار و مولکولهای باردار (جذب فیزیکی) را نشان میدهد در حالی که در مقادیر منفی تر ۲۰ - کیلوژول بر مول، به اشتراک گذاری و یا انتقال الکترونها از مولکولهای بازدارنده به سطح فلز برای تشکیل یک نوع مختصات پیوند (شیمیایی)، سازگار است [۲۷،۲۸]. مقادیر ΔG_{ads} بین این دو هستند، اما آنها بیشتر نزدیک به جذب شیمیایی هستند. بنابراین، میتوان فهمید که جذب این بازدارندهها بر روی سطح فولاد از طریق هر دو نوع جذب فیزیکی و شیمیایی، یعنی مخلوط صورت میگیرد [۲۸].

جدول ۵۰ پورامنزهای جذب فرمودینامیدی و فعادل برای جذب ۱۹ میل نیواوزه بر شطح قود د در محتول ۱۹۲۱ یک مود ر.							
$kJ \ mol^{-1} \ /\Delta G_{ads}$	$l mol^{-1} / K_{ads}$	دما / K					
-ΨΨ/•Δ)))))	61/NP7					
- ~ ٩/٢ <i>۴</i>	۵	T) //) ۵					
-۳۵/۲۴	۵۰۰۰	۳۳۸/۱۵					

جدول ۵– پارامترهای جذب ترمودینامیکی و تعادل برای جذب N– متیل تیواوره بر سطح فولاد در محلول HCl یک مولار.

از نظر ترمودینامیکی، ΔG_{ads} به آنتروپی استاندارد و آنتالپی فرآیند جذب مربوط است، ΔH_{ads} و ΔS_{ads} ، بهترتیب، به معادلات زیر [۲۹] مرتبط است:

$$\Delta G_{ads} = \Delta H_{ads} - T\Delta S_{ads} \tag{9}$$

 $\ln K_{ads} = -\frac{\Delta H_{ads}}{RT} + \frac{\Delta S_{ads}}{R} - \ln(-55.5)$ (1.) $\frac{\Delta S_{ads}}{R} - \ln(-55.5)$ $\ln K_{ads} = -\frac{\Delta H_{ads}}{R} - \ln(-55.5)$

گرمازا ($\Delta H_{ads}~<0$) ممکن است به جذب شیمیایی، فیزیکی، و یا ترکیبی از هر دو [۲۷] نسب داده شود.

مقادیر محاسبه شده ΔH_{ads} و ΔS_{ads} ، بهترتیب ۱۵- کیلوژول بر مول و ۶۵/۴ کیلوژول بر مول بر درجه کلوین هستند. مقدار ΔH_{ads} برای NMT نشان میدهد که فرآیند جذب بهطور کامل شیمیایی و یا فیزیکی نیست و ترکیبی از جذب فیزیکی و شیمیایی بین سطح فلز و NMT وجود دارد. این نتیجه با نتایج ΔG_{ads} محاسبه شده مطابق است.

علامت مثبت ΔS_{ads} از روند جایگزینی ایجاد شده است که میتواند به دلیل افزایش آنتروپی حلال و آنتروپی دفع آب مثبت تر ایجاد شده باشد. همچنین با افزایش اختلالات مربوط به مولکولهای بیشتر آب که میتواند از سطح فلز توسط یک مولکول بازدارنده واجذب شده باشد تفسیر شود [۲۷].

٤- متالورژی سطح

شکل ۶ تغییر در توپوگرافی سطح فولاد، پس از صیقل دادن و غوطه وری در یک مولار HCI بهمدت ۱۲ ساعت بدون و با بازدارنده با غلظت ۰/۰۰۱ مولار را نشان میدهد. نتایج میکروسکوپ الکترونی روبشی حضور حمله خوردگی و برخی از حفرات را بر سطح در غیاب بازدارنده نشان میدهد، در حالیکه چنین خسارتهایی در حضور بازدارنده کاهش یافته است.

شکل ۶ ب

 $^{-1} \times 10^{-3} M$ شکل $^{9-}$ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی فولاد در معرض محلول HCl یک مولار (الف) در غیاب بازدارنده (ب) در حضور $^{-3} M$ بازدارنده.

٥- نتايج

۱- بازدارندگی در نتیجه جذب بازدارنده بر روی سطح فولاد نرم و مسدود کردن مکانهای فعال است.

۲- راندمان بازدارندگی IE% به هر دو غلظت و دما وابسته است. افزایش در غلظت بازدارنده به راندمان بالاتر منجر می شود.

۳- نرخ خوردگی با افزایش دما افزایش یافته بود اما در حضور N-متیل تیواوره پایین تر بود.

۴- براساس نتایج پلاریزاسیون تافل، N- متیل تیواوره میتواند بهعنوان بازدارنده مخلوط با مهار هر دو واکنش کاتدیک تکامل گاز هیدروژن و آندی انحلال فلز طبقه بندی شود.

۵- NMT از خوردگی فولاد نرم در محیط اسیدی توسط هر دو فرآیند شیمیایی و جذب فیزیکی جلوگیری میکند. جذب این ترکیب بر سطح فلز از ایزوترم جذب لانگمویر تبعیت میکند. پارامترهای جذب ترمودینامیکی نشان داد که این بازدارنده بر سطح فولاد توسط یک فرآیند گرمازای خود به خود جذب شده است.

۶- تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی حفاظت سطح فولاد را در محلول یک مولار اسید سولفوریک در برابر خوردگی توسط N-متیل تیواوره نشان داد.

٦- مراجع

[1] O. S. I. Fayomi, A. P. I. Popoola and O. M. Popoola, Bull. Chem. Soc. Ethiop, 28 (2014) 457.

[2] D. Gassama, A. A. Diagne, I. Yade, M. Fall, S. Faty, Bull. Chem. Soc. Ethiop, 29 (2015) 299.

[۳] اتابکی، فریبرز; جهانگیری، شهرزاد، نشریه شیمی کاربردی- دانشگاه سمنان ، **شماره ۴۱** (۱۳۹۵) ص ۶۷.

[۴] شبانی نوش آبادی، مهدی; کریمیان طاهری، فاطمه; جعفری، یاسر، نشریه شیمی کاربردی- دانشگاه سمنان ، **شماره ۴۰** (۱۳۹۵) ص ۳۳.

[۵] محمّدی، وحید; طاهری، ابوذر; محمدی، ابوالقاسم; نژاد میری، محمد زکریا، نشریه شیمی کاربردی- دانشگاه سمنان ، شماره ۳۹
(۱۳۹۵) ص ۱۴۹.

- [6] A. M. Fekry and R. R. Mohamed, *Electrochim. Acta*, 55 (2010) 1933.
- [7] K. F. Khaled, Appl. Surf. Sci, 256 (2010) 6753.
- [8] H. Gerengi and H. I. Sahin, Ind. Eng. Chem. Res., 51 (2011) 780.
- [9] X. Li, S. Deng and H. Fu, Corros. Sci, 55 (2012) 280.
- [10] M, A. Hegazy, H. M. Ahmed and A. S. El-Tabei, Corros. Sci, 53 (2011) 671.
- [11] R. Ravichandran, S. Nanjundan and N. Rajendran, J. Appl. Electrochem, 34 (2004) 1171.
- [12] V. V. Torres, V. A. Rayol, M. Magalhães, G. M. Viana, L. C. S. Aguiar, S. P. Machado, H.
- Orofino E. and D'Elia, Corros. Sci, 79 (2014) 108.
- [13] D. Karthik, D. Tamilvendan and G. V. Prabhu, J. Saudi Chem. Soc., 18 (2014) 835.
- [14] K. K. Anupama, K. Ramya and A. Joseph, J. Mol. Liq, 216 (2016) 146.

- [15] L. M. Vračar and D. M. Dražić, Corros. Sci, 44 (2002) 669.
- [16] N. A. Negm, F. M. Ghuiba and S. M. Tawfik, Corros. Sci, 53 (2011) 3566.
- [17] M. A. Hegazy, Corros. Sci, 51 (2009) 2610.
- [18] V. R. Saliyan and A. V. Corros. Sci, 50 (2008) 55.
- [19] K. C. Emregül and O. Atakol, Appl. Surf. Sci, 253 (2007) 3913.
- [21] R. A. Prabhu, T. V. Venkatesha, A. V. Shanbhag, G. M. Kulkarni and R. G. Kalkhambkar,
- Corros. Sci, 50 (2008) 3356.
- [22] L. Herrag, B. Hammouti, S. Elkadiri, A. Aouniti, C. Jama, H. Vezin and F. Bentiss, *Corros. Sci*, **52** (2010) 3042.
- [23] H. Keleş, Mater. Chem. Phys, 130 (2011) 1317.
- [24] G. E. Badr, Corros. Sci, 51 (2011) 2529.
- [25] N. A. Negm, Y. M. Elkholy, M. K. Zahran and S. M. Tawfik, Corros. Sci, 52 (2010) 3523.
- [26] E. Bayol, T. Gürten, A. A. Gürten and M. Erbil, Mater. Chem. Phys, 112 (2008) 624.
- [27] W. H. Li, Q. He, S. T. Zhang, C. L. Pei and B. R. Hou, J. Appl. Electrochem, 38 (2008) 289.
- [28] R. Solmaz, Corros. Sci, 52 (2010) 3321.
- [29] A. M. Badiea and K. N. Mohana, Corros. Sci, 51 (2009) 2231.